

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

06 decembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte

Ursache Petru

judcători

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de procurorul-șef-interimar al Procuraturii de Circumscripție Chișinău, Bolduratu Vasile, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 iunie 2017, în cauza penală în privința lui

Cebotari Tudor Gheorghe, născut la
XXXXX, originar și domiciliat XXXXX.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. *Prima instanță: 02.01.2017 – 13.04.2017;*
2. *Instanța de apel: 12.05.2017 – 13.06.2017;*
3. *Instanța de recurs: 08.09.2017 – 06.12.2017.*

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătorei Orhei, sediul Central din 13 aprilie 2017, pronunțată pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, prevăzută de art. 364/1 Cod de procedură penală, Cebotari Tudor Gheorghe a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal la 3 (trei) ani închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 (trei) ani.

Conform art. 90 Cod penal s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei pe o perioadă de probațiune de 3 (trei) ani.

A fost admisă cererea procurorului, dispunându-se încasarea din contul lui Cebotari Tudor Gheorghe în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare pentru instrumentarea cauzei penale la etapa urmăririi penale în mărime de 97 (nouăzeci și șapte) lei 33 bani.

2. Pentru a pronunța sentința prima instanță a constatat, că Cebotari Tudor, la data de 20 august 2016, aproximativ ora 22.00, fiind treaz și conducând automobilul model „Renault Clio”, cu numărul de înmatriculare XXXXX, în care pe bancheta din față a pasagerului se afla Bratușel Natalia, anul nașterii XXXXX, pe traseul R-20, în direcția raionul Călărași, în apropierea satului Lucășeuca raionul

Orhei, manifestând imprudență în traficul rutier, încălcând prevederile pct. 45.1) al Regulamentului circulației rutiere aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 357 din 13 mai 2009, care îl obliga să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția; dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase; situația rutieră; pct. 40. 1) al RCR, care prevede că, înaintea virării la stânga conducătorul de vehicul trebuie să cedeze trecerea vehiculelor care vin din sens opus, nu a adaptat viteza de deplasare a vehiculului la starea psihofiziologică proprie, la dexteritatea în conducere și virând la stânga, a fost tamponat cu partea din față a automobilului de model „Renault Laguna” cu numărul de înmatriculare XXXXX condus de Guțu Nicolae, în partea laterală a automobilului condus de către Cebotari Tudor, unde pasagerului Brătușel Natalia, fiindu-i cauzate vătămări corporale, a decedat în Spitalul Raional Orhei.

Acțiunile inculpatului Cebotari Tudor Gheorghe au fost încadrate în baza art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal – *încălcarea regulilor de securitate a circulației de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a provocat din imprudență decesul unei persoane.*

3. Sentința a fost atacată cu apel de procuror, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță, prin care Cebotari Tudor Gheorghe să fie declarat culpabil în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal și stabilită pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani, cu executarea în penitenciar de tip deschis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani, invocând blândețea pedepsei în raport cu cele comise.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 iunie 2017 a fost admis apelul declarat de procuror, casată parțial, inclusiv din oficiu, conform art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală, hotărârea atacată privind cheltuielile de judecată și pronunțată o nouă hotărâre în această parte, prin care s-a respins cererea procurorului privind încasarea cheltuielilor judiciare în mărime de 97 (nouăzeci și șapte) lei 33 bani în beneficiul statului din contul inculpatului Cebotari Tudor.

În rest dispozițiile hotărârii atacate au fost menținute.

5. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a reținut, că judecarea cauzei în instanța de fond a avut loc pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în corespundere cu prevederile art. 364/1 Cod de procedură penală, probele fiind apreciate corect prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, prima instanță corect concluzionând asupra vinovăției inculpatului Cebotari Tudor Gheorghe de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal.

Instanța de apel a menționat că, cercetarea judecătorească s-a efectuat în procedură simplificată în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, astfel legalitatea sentinței atacate a fost verificată sub aspectele de drept: dacă există erori procesuale și dacă măsura de pedeapsă este stabilită în limitele legii.

În această ordine de idei, instanța de apel a subliniat că, până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul a recunoscut în totalitate faptele indicate în rechizitoriu, recunoscându-și vina, fără a solicita administrarea de noi probe, a solicitat prin înscris autentic examinarea cauzei penale în baza probelor administrate la faza urmăririi penale, pe care le cunoaște și asupra cărora nu are obiecții, iar instanța de fond prin încheierea protocolară din 13 martie 2017 a dispus examinarea cauzei în procedură simplificată, în baza art. 364/1 Cod de procedură penală.

Referitor la pedeapsa aplicată inculpatului, instanța de apel, verificând legalitatea acesteia, a constatat că, prima instanță a acordat deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 Cod penal și respectând dispozițiile art. 364/1 alin. (8) Cod de procedură penală, i-a stabilit o pedeapsă echitabilă, legală și proporțională pentru infracțiunea săvârșită, ajungând la concluzia corectă de a suspenda condiționat executarea pedepsei pe o perioadă de probațiune, luând în considerație recuperarea benevolă a prejudiciul cauzat de către inculpat, de părerea succesorului părții vătămate Bratuțel Grigore, care a declarat în ședința instanței de fond, că nu are pretenții și nu dorește să fie închis inculpatul, deoarece a achitat tot prejudiciul (f.d.137 verso).

La fel, a fost reținut de instanța de apel și personalitatea inculpatului, care anterior nu a comis infracțiuni, vârsta înaintată a acestuia - 63 ani, căința sinceră și recuperarea integrală a pagubei.

Astfel că, argumentele procurorului privind aplicarea unei pedepse mai aspre cu izolarea de societate a inculpatului, au fost respinse de către instanța de apel, ca fiind considerate declarative, generale, fără confirmarea prin probe, că aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal nu va atinge scopul pedepsei, iar prezența circumstanțelor stabilite de instanța de fond au fost corect apreciate în vederea stabilirii unei pedepse condiționate.

Totodată, instanța de apel a considerat necesar de a interveni în sentință, inclusiv din oficiu, în baza art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală, doar în partea cheltuielilor de judecată solicitate de procuror și admise de prima instanță, or, încasarea cheltuielilor judiciare în mărime 97 (nouăzeci și șapte) lei 33 bani suportate de către stat din contul inculpatului, în cazul dat, sunt contrare prevederilor legale, acestea sunt cheltuieli efectuate în cadrul urmăririi penale în vederea acumulării probatoriului necesar pentru demonstrarea vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate, cheltuieli ce sunt trecute în contul statului.

În acest sens, instanța de apel a notificat prevederile art. 143 alin. (1), (2) Cod de procedură penală și a relevat că, prevederile legale la care face trimitere acuzatorul de stat, nu prevăd astfel de cheltuieli, ce pot fi încasate din contul inculpatului. Astfel, aceste norme procedurale invocate de acuzatorul de stat și menținute de prima instanță în conținutul sentinței atacate nu reglementează încasarea din contul inculpatului a mijloacelor bănești, cu titlu de cheltuieli pentru efectuarea expertizei, care sunt achitate din bugetul de stat.

6. Decizia instanței de apel, pronunțată integral la data de 11 iulie 2017, este atacată, la 05 iulie 2017, cu recurs ordinar de procuror, care, invocând temeiul de drept prevăzut de art.427 alin. (1) pct.10) Cod de procedură penală – *s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale*, solicită casarea acesteia, cu rejudecarea cauzei în instanța de apel.

În opinia acuzatorului de stat, pedeapsa stabilită inculpatului cu aplicarea prevederilor art.90 Cod penal este prea blândă în raport cu circumstanțele cauzei.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, *instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.*

Colegiul penal, analizând conținutul recursului declarat, consideră că alegațiile acuzatorului de stat sunt nefondate și în acest sens reiterează că, judecarea cauzei penale vizate în recursul ordinar a avut loc pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, și la judecarea apelului declarat de procuror, instanța de apel a verificat îndeplinirea de către prima instanță a cerințelor dispozițiilor art. 364/1 alin. (1) și (4) Cod de procedură penală, constatând că opțiunea primei instanțe privind judecarea cauzei potrivit procedurii simplificate nu a fost viciată și respectând prevederile pct. (8) al acestui articol, ținând cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei, inculpatului i-a fost stabilită o pedeapsă echitabilă pentru infracțiunea prevăzută de art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal.

Astfel, analizând decizia atacată, instanța de recurs conchide, că instanța de apel legal și întemeiat a menținut hotărârea primei instanțe în ce privește stabilirea pedepsei cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, deoarece la judecarea apelului, a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, respectând prevederile art. 414 alin. (1), (5) și 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată, așa cum este indicat în pct. 5 din prezenta decizie, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește și reiterarea căreia nu o consideră necesară.

Mai mult ca atât, instanța de recurs reține faptul, că argumentele invocate de recurent privind blândețea pedepsei, au constituit obiect al examinării la judecarea cauzei în instanța de apel, și asupra acestora instanța judecătorească s-a expus argumentat în hotărârea pronunțată.

Subsidiar, Colegiul penal menționează că pedeapsa este echitabilă când impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

Astfel, instanța de recurs relevă că, aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal – suspendarea condiționată a executării pedepsei, nu reprezintă o categorie aparte de pedeapsă, ci o măsură oferită persoanei prin lege de a demonstra că infracțiunea comisă de ea este un incident în viața acesteia, or, instituția suspendării condiționate a pedepsei nu trebuie privită ca un avantaj acordat de lege infractorilor, ci trebuie apreciată ca un mijloc preventiv de apărare socială care derivă din organizarea unei politici penale adaptate la realitatea socială concretă.

La fel, se subliniază că, sintagma *suspendarea condiționată* înseamnă liberarea condiționată de la executarea reală a pedepsei sub formă de închisoare cu anumite condiții puse de instanța de judecată.

Reieșind din cele expuse supra, Colegiul penal consideră că instanțele de fond și-au argumentat hotărârile, bazându-se pe materialele cauzei și pe datele despre persoana vinovatului, ținând cont, totodată, și de poziția succesului părții vătămate, care a declarat că nu dorește ca inculpatul să execute o măsură de pedeapsă reală.

În aceste condiții instanța de recurs consideră, că n-a fost constatată prezența în speța examinată a unor erori de drept, care ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate.

Din considerentele expuse, Colegiul penal conchide, că la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală, de aceea recursul ordinar, declarat de procuror se declară inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul-șef-interimar al Procuraturii de Circumscripție Chișinău, Bolduratu Vasile împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 iunie 2017, în cauza penală în privința lui **Cebotari Tudor Gheorghe**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la data de **05 ianuarie 2018**.

Președinte

Ursache Petru

Judecător

Toma Nadejda

Judecător

Țurcan Anatolie